

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sancti Hieronymi Stridonensis, Sanctae Romanae Ecclesiae Presbyteri Cardinalis Epistolae In Tres Libros distributae

Hieronymus, Sophronius Eusebius

Coloniae Agrippinae, 1674

V. De vita Nebridij. Vereor ne.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37862

riēs Hie- atate patri fratri collegio : & quicquid à te Me fama
ronymum poti debebatur affectus, in illum transfer, coniectum
avūculo, mecum pariter diligebas. Atque in talia verum
defecit, avunculum manu, me recordantem : sic
conrectans.

V. Hieronymus de vita Nebridij, qui filius
Salv una nobilissima matris Salviana, Ad
hanc viduam & matrem scribitur.

Matt. 11.

Vereor, ne officium putetur ambitio : & quicquid e
illius exemplo facimus, qui ait : Discite a me, quia
quia mitis sum & humilis corde, gloria facit : &
appetitione dicamur : & non viduam alloqui
angustia constitutam : sed aulæ nos insinuat in
gali : & sub occasione sermonis, amicitias potest
tium quærere. Quod liquidò non putabit, cum scrip

Exod. 23.

scierit esse præceptum : Personam pauperis non
accipias in iudicio : ne sub prætextu misericordie cupe
dix, quod injustum est, iudicemus. Unusquisque
enim non hominum, sed rerum pondere iudicatur
dus est. Nec diviti obsunt opes, si eis bene
tur : nec pauperem egestas commendabiliorem
cit, si inter sordes & inopiam, peccata non
veat. Ad utriusque nobis rei testimonium &

Gen. 13.

braham Patriarcha, & quotidiana exempla
peditant : quorum alter in summis divitijs
cus Dei fuit, alij quotidie in sceleribus depre
si, pœnas legibus solvunt. Alloquimur igitur
vitem pauperem, ita ut nesciat ipsa quæ possit
Neque enim marsupium ejus discutimus,
anima puritatem. Loquimur ad eam, cupis
ciem ignoramus, & virtutes novimus quas

fama commendat. cuius venerabiliorem pu-
 fer, quæ mortem iuve-
 alia mariti sic fleuit, ut exemplum conjugij dede-
 or dicitur: sic exulit, ut eum profectum crederet, non
 missum. Orbitatis magnitudo, religionis occa-
 sivit. Nebridium suum sic quærit absentem, ut
 Christo præsentem noverit. Cur ergo ad eam
 scribimus, quam ignoramus? Triplex nimirum
 causa est. Prima, quia pro officio sacerdotij o-
 nes Christianos filiorum loco diligimus, & pro-
 o: & quæritus eorum nostra est gloria: altera, quia pa-
 iscite a defuncti intimâ mihi necessitudine copulatus
 oria facit: extrema, quæ & validior, quod filio meo
 alloquendo roganti negare nihil potui: qui crebris li-
 sinuare interpellatricem duri iudicis superans, &
 rias potestatorum mihi, ad quos ante super eadem mate-
 ab it, quæ scripseram, exempla proponens, ita suffudit
 super in pudorem negantis, ut plus considerarem quid il-
 misericordie cuperet, quàm quid me facere conveniret.
 usquis illius forsitan laudet Nebridium, quod de sorore
 e iudicis generatus Augustæ, & in matertera nutritus sinu,
 s bene in vicinissimo principi ita charus fuit, ut ei conju-
 ilio rem nobilissimam quæreret: & bellis civilibus
 ta non Africam dissidentem, hac velut obside sibi fidam
 rium & redderet. Mihi à principio statim illud prædican-
 empla hunc, quod quasi vicinæ mortis præsciis, inter
 vitij amorem palatij, & honorum culmina, quæ æta-
 deprehatem anteibant, sic vixit, ut se ad Christum crede-
 rjgitur ret profecturum, Sacra narrat historia, Corne-
 æ possiduum centurionem cohortis Italicæ in tantum ac-
 mus, ceptum Deo, ut Angelum ad eum mitteret. & o-
 , cupane mysterium, quo Petrus de circumcisionis
 s quas angustijs transferbatur ad præputij latitudinem,
 ad

*Scribendi
causa.*

LUC. 18.

ACT. 10.

ad illius merita pertineres : qui primus ab
 stolo baptizatus, salutem gentium dedicavit.
 ptumque est de eo: Erat vir quidam in Caesari-
 nomine Cornelius, centurio cohortis, quae
 tur Italica, religiosus & timens Deum cum
 domo sua, faciens eleemosynas multas plebi,
Nebridi- **U**rans Deum semper. Quicquid de illo dicitur
as us reli- nomine commutato, in Nebridio meo vendit
giusus ti- Sic religiosus fuit & amator pudicitiae, ut vir
mensque fortiretur uxorem: sic timens Deum cum
Deum. domo sua, ut oblitus dignitatis omne confortum
 cum monachis haberet & clericis: tantaque ele-
 mosynas faceret in populis, ut fores ejus pauperum
 ac debiliu[m] obsiderent agmina. Certe
 semper orans Deum, ut illi, quod optimum
 eveniret. Raptus est, ne malitia mutaret mentem
 ejus, quia placita erat anima illius Deo. Unde
 possum super eo verè abuti Apostoli voce, dicitur
Sap. 4. **I**n veritate cognovi, quoniam non est perbi-
 narum acceptor Deus, sed in omni populo, qui
 timet Deum, & operatur justitiam, acceptus est
 illi. Nihil nocuit militanti paludamentum, & bal-
 theus, & apparitorum catervæ: quia sub habitu
 alterius, alteri militabat. Sicut è contrario
 nihil prodest vile palliolum, surva tunica, corporis
 illuvies, & simulata paupertas, si nominis di-
 gnitatem operibus destruant. Legimus & in Evan-
 gelio de alio Centurione Domini testimonium,
 nec in Israël tantam fidem inveniri. Et ut ad
Gen 39. **U**periora redeamus, Joseph, qui & in egestate,
Ex. seqq. in divitijs dedit experimenta virtutum, qui ser-
Exempla vus & dominus docuit animæ libertatem: non
divitum post Pharaonem regijs ornatus insignibus, sic Deo
 charus
 tribuunt
 erant B
 pes civi
 mente
 purpura
 te vic
 Geribus
 chenea
 anguin
 ga po
 cente E
 protegi
 monio p
 difficile
 sursum
 nimen a
 regnum
 us, q
 contra h
 quomod
 apud De
 docet,
 jus fa
 erare i
 Deo vivo
 struenc
 us bon
 defauriz
 rum,
 nus qu
 nimen a
 posito
 che

charus fuit, ut super omnes Patriarchas duarum & san-
 tribuum pater fieret? Daniel & tres pueri sic præ-
 erant Babylonæ opibus, & sic erant inter princi-
 pes civitatis, ut habitum Nabuchodonosor, Deo
 mente fervirent. Mardocheus & Hester inter
 purpuratos, sericum & gemmas, superbiam humili-
 tate vicerunt, tantique fuere meriti, ut captivi vi-
 ceribus imperarent. Hæc illuc tendit oratio, ut
 ostendam juvenem meum conjunctionem regalis
 sanguinis, & affluentiam divitiarum, atque insi-
 gnia potestatis, materiam habuisse virtutum, di-
 cente Ecclesiaste: Sicut protegit sapientia, sic
 protegit & pecunia. Nec statim illud huic testi-
 monio putemus adversum: Amen dico vobis,
 difficile dives intrabit in regnum cælorum. Et
 vobis dico: Facilius est camelum per fo-
 rumen acus transire, quàm divitem intrare in
 regnum cælorum. Alioquin Zachæus publica-
 nus, quem ditissimum scriptura commemorat,
 contra hanc sententiam salvatus videbitur. Sed
 quomodo quod apud homines impossibile est,
 apud Deum possibile fiat, Apostoli consilium
 docet, scribentis ad Timotheum: Divitibus
 huius sæculi præcipe non superbe sapere, nec
 sperare in incerto divitiarum suarum, sed in
 vivo, qui præstat nobis omnia abundanter
 retribuendum. Benefaciant, divites sint in ope-
 ribus bonis, facile tribuant, communicent,
 saccum sibi fundamentum bonum in fu-
 tum, ut apprehendant veram vitam. Didici-
 mus quomodo camelus intrare possit per fo-
 rumen acus: quomodo animal tortuosum,
 deposito pondere sarcinarum, assumat sibi
 pen-

& san-
 ctorum.

Gen. 48.

Dan. 2.

& 3.

Esther 2.

& 3.

Eccles. 7.

Matt. 19.

Divites

possesab-

vari.

Luc. 19.

1. Tim. 6.

- Pf. 54.* pennas columbæ, & requiescat in ramis arboribus par
Matt. 13. quæ de sinapis semine succrevit. Legimus civitatem
Esa. 60. in Esaiâ, camelos Madiân & Epha & Saba, aurum & ar
 & thus ad urbem Domini deportantes. In regale test
 horum camelorum, Simahelita negotiatores capiendi.
Gen. 37. Sten, & thymiana, & resinam, quæ nascitur in Syria, Nebri
 laad, & cutem vulneribus obducit, Ægyptijs deo vendite si
Gen. 41. runt: tantæque felicitatis sunt, ut emant & vendunt
 dant Joseph, & mercimonium eorum salus mortuorum
 sit. Docet & Æsopi fabula, plenum mutis angulas
 trem per angulum foramen egredi non valeat. Quis for
 Ergo Nebridius meus quotidie illud revolvens, egredi
1. Tim. 6. Qui volunt divites fieri, incidunt in tentationem diavoli
 & in laqueos diaboli, & desideria multa: quibus
 quid & imperatoris largitio, & honoris insula, &
 bi dederant, in usus pauperum conferebas. Nam legi
 verat enim à Domino esse præceptum: Si contentus non
 perfectus esse, vade, vende omnia quæ habes, & veni
 pauperibus, & veni sequere me. Et quia hoc, Nu
 sententiam implere non poterat, habens uxorem
 & parvulos liberos, & multam familiam, factis
Luc. 16. sibi amicos de mammona iniquitatis, qui eum
 ciperent in æterna tabernacula. Nec semel
Matt. 4. jiciebat sarcinam, quod fecerunt Apostoli, petram, &
2. Cor. 8. trem, & rete, & naviculam relinquentes: sed
 æqualitate, aliorum inopiæ suam abundantiam
 communicabat, ut postea illorum divitiarum
 indigentiam sustentarent. Scit ipsa, cui libenter
 hic scribitur, me non nota, sed audita narrare
 ex aliquo in me beneficio scriptorum more
 corum gratiam lingua reddere. Procul à
 stianis ista suspicio. Habentes victum & vestimen
1. Tim. 6. tis contenti sumus. Ubi vile olusculum, & c.

panis, & cibus potusque moderatus: ubi
 civitatis supervacua, ibi nulla adulatio, quæ vel
 fructum respicit. Ex quo colligitur fi-

In regale testimonium, quod causas non habet men-
 tores. Ac ne quis me putet solas eleemosynas
 Nebridio prædicare, quanquam & has exer-
 sit magnum, de quibus dicitur: Sicut aqua
 extinguit ignem, ita eleemosyna extinguit pec-
 catum: ad virtutes ejus ceteras veniam, quas
 in paucis hominibus deprehendimus.

quis fornacem Regis Babylonij sine adustione
 gressus est? Cujus adolescentis Ægyptia do-

mina pallium non tenuit? Quæ uxor eunuchi
 filios creat liberos voluptate transacta? Quem
 hominum illa disputatio non terreat. Video a-

nam legem in membris meis repugnantem legi
 mentis meæ, & captivum me ducentem in lege
 peccati, quæ est in membris meis? Mirum dictu

Nutritus in palatio, contubernalis & condi-
 pulus Angustorum, quorum mensæ ministrat
 & terræ ac maria serviunt, inter rerum o-

abundantiam, in primo ætatis florentæ
 recundiæ fuit, ut virginalem pudorem vince-

re, & ne levem quidem in se obsceni rumoris
 sculam daret. Deinde purpuratorum propin-

quis socius, consobrinus, isdemque cum ambo
 studijs eruditus (quæ res etiam externorum
 conciliat) non est inflatus superbiâ:

ceteros homines adductâ fronte contempnit:
 cunctis amabilis, ipsos principes amabat ut
 patres, venerabatur ut dominos: & in illorum sa-
 lute salutem suam positam fatebatur, Ministres

R

autera

Eccli. 3.

Dan. 3.

Gen. 39.

Rom. 7.

Nebridij

in adole-

scencia

pudicus

et immo-

cens.

Modestia

Nebridij

et commi-

tas.

*officio.

Patronus
miserorū
Nebri-
dius.

Esa. 40.

Mors Ne-
bridij.
Sap. 4.Nebridij
hæres &
filius.Filia Ne-
bridij.

autem eorum, & universum ordinem palatii, regalis frequentatur ambitio, sic sibi charitatem sociarat, ut qui merito inferiores erant, officio se pares arbitrarentur. Difficile factu est, gloriose virtute superare: & ab his diligere quos præcedunt. Quæ vidua non hujus auxilio sustentata est? Quis pupillus non in eo reperit patrem? Totius Orientis Episcopi ad hunc miserorum preces, & laborantium desideria conferebant. Quicquid Imperatore poscebat, elemosyna in pauperum pretium captivorum, misericordia in afflictis erat. Unde & ipsi principes libenter præstabant quod sciebant non uni, sed pluribus indulgere. Quid ultra differimus? Omnis caro scænum, & omnis gloria ejus quasi flos scæni. Reversa est terra in terram suam: dormivit in Domino, & positus est ad patres suos, plenus dierum ac luminis, & nutritus in senectute bona. Cui enim minimis sunt sapientia ejus. In brevi ætate tempora multa complevit. Tenemus pro illo dulcissimos liberos. Uxor hæres pudicitie pretium est. Nebridius pugio, patrem quærentibus exhibuit. Sic oculos, sic ille manus, sic ora ferebat. Scintilla vigoris paterni lucet in filio: & similitudo morum per speculam carnis erumpens, ingentem animos angusto in pectore versat. Jungitur germana, rosarum & liliorum calathus, ebullit ostrique commercium. Sic refert ore patrem, ut ad venustatem propensior sit. Sic matrem mentem pingit similitudine, ut in uno eodemque corpore utrumque agnoscas. Ita suavis est & melitula, ut honor sit omnium propinquorum.

Hanc tenere non dedignatur Augustus : hanc
 fovere in sinu Regina lætatur : certatim ad se
 omnes rapiunt. Pendet ex collo , hæret in bra-
 chijs singulorum. Garrula atque balbutiens ,
 linguæ offensione fit dulcior. Habes ergo Salvi-
 na quos nutrias , in quibus virum absentem te-
 nere te credas. Ecce hæreditas Domini , filij
 merces fructus ventris. Pro uno homine duos fi-
 lios recepisti , auctus est numerus charitatis.
 Quicquid debeas marito , redde filijs. Amore
 præsentium, absentis desiderium tempera. Non
 est parvi apud Deum meriti , benè filios educa-
 re. Audi Apostolum commonentem : Vidua
 eligatur non minùs annorum sexaginta , quæ fuit
 unius viri uxor , in bonis operibus habens testi-
 monium : si filios educavit , si hospitalis fuit ,
 si sanctorum pedes lavit , si afflictis abundanter
 præbuit , si omne opus bonum subsecuta est.

*Hortatio
 ad uxore
 Nebridij.
 Ps. 126.*

1. Tim. 5.

Didicisti catalogum virtutum tuarum, quid
 debeas nomini tuo , quibus meri-
 tis secundum pudicitia gra-
 dum possideas.